

שבת דף סג

משנה. לא יצא האיש לא בסיף ולא בקשת, ולא בתריס, ולא באלה, ולא ברומח, ואם יצא - חייב חטאת.
 רבי אליעזר אומר: תכשיטין הן לו,
 וחכמים אומרים: אינן אלא לגנאי, שנאמר: וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למצמרות ואם יצא - חטאת.
 אל זו חרב ואם יצאנו עוף מלחמה.
 בירית - טהורה, ויוצאין בה בשבת. כבלים - טמאים, ואין יוצאין בהן בשבת.

הגדרת אלה

ברייטא: רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו. תניא, אמרו לו לרבי אליעזר: וכי מאחר דתכשיטין הן לו,
 מפני מה הן בטלין לימות המשיח? אמר להן: לפי שאינן צריכין, שנאמר (ישעיהו ב) **לא יצא יצא** אל זו
 חרב

קושי: ותהוי לנוי בעלמא!

תירוצ: אמר אביי: מידי דהוה אשרגא בטיהרא,
 הברייטא חולקת על שמואל: דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד
 גלויות בלבד, שנאמר (דברים טו) **כי יצא יחלץ אכיון מקרב הארץ**.
 הברייטא מחזקת דעת ר' חייא בר אבא: דאמר רבי חייא בר אבא: כל הנביאים לא נתנבאו
 אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא – (ישעיהו סד) **עין לא ראתה אלהים בלתי**.

גירסה אחרת של הברייטא: ואיכא דאמרי, אמרו לו לרבי אליעזר: וכי מאחר דתכשיטין הן לו, מפני מה הן
 בטלין לימות המשיח? אמר להן: אף לימות המשיח אינן בטלין.
 הברייטא מתאימה לדעת שמואל: היינו דשמואל,
 הברייטא חולקת על ר' חייא בר אבא: ופליגא דרבי חייא בר אבא.

מקור לדברי ר' אליעזר: מאי טעמא דרבי אליעזר דאמר תכשיטין הן לו? דכתיב (תהלים מה) **חזו חרב**
על ידך זכור הוצק והפיק.

קושי: אמר ליה רב כהנא למר בריה דרב הונא: האי בדברי תורה כתיב!
תירוצ: אמר ליה: אין מקרא יוצא מידי פשוטו.

שני תלמידי חכמים המחזדין זה לזה בהלכה	הקדוש ברוך הוא מצליח להם	והפיק צדק , אל תקרי והדרך אלא וחדדך
שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה, מאי ולחושבי שמו?	הקדוש ברוך הוא מקשיב להן	שנאמר (מלאכי ג) אז יפכו י'א' ה' וזו' אין דיבור אלא נחת, שנאמר (תהלים מז) י'כר עמים תחתט .
שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה	הקדוש ברוך הוא שומע לקולן	ה'ושבת כזנים חכמים מקשיבים לקולך השמיעני
שני תלמידי חכמים המדגילים זה לזה בהלכה	הקדוש ברוך הוא אוהבן	והזלו עלי אהבה

הגדרת בירית: בירית זו אצעדה.

קושי: מתיב רב יוסף: **בירית - טהורה, ויוצא בה בשבת**. ואילו אצעדה טמאה היא!
תירוצ: הכי קאמר: בירית תחת אצעדה עומדת.

הגדרת כבלים:

רבין	רב הונא
בירית - באחת, כבלים - בשתיים	אלו ואלו בשתיים ומטילין שלשלת ביניהן, ונעשו כבלים

קושי על רב הונא: ושלשלת שבו משויא ליה מנא?

נסיון לתרץ: וכי תימא כרבי שמואל בר נחמני, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן: מניין למשמיע קול בכלי מתכות שהוא טמא - שנאמר (במדבר לא) **כֹּל צֶבַח אֶשֶׁר יִכָּא כָּאֵשׁ**, אפילו דיבור במשמע.

דחייה: בשלמא התם - קא בעו לה לקלא וקעביד מעשה. הכא מאי מעשה קעביד?
תירוץ: הכא נמי קא עביד מעשה דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: משפחה אחת היתה בירושלים שהיו פסיעותיהן גסות, והיו בתולותיהן נושרות. עשו להן כבלים, והטילו שלשלת ביניהן, שלא יהיו פסיעותיהן גסות ולא היו בתולותיהן נושרות,

עוד הלכה בדיני טומאה מר' יוחנן: כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: מניין לאריג כל שהוא שהוא טמא - מציץ.

קושי: אמר ליה אביי: וציץ אריג הוא? והתניא: **ציץ כמין טס של זהב, ורוחב שתי אצבעות, ומוקף מאוזן לאוזן, וכתוב עליו בשתי שיטין: יו"ד ה"א למעלה וקודש למ"ד למטה. ואמר רבי אליעזר ברבי יוסי: אני ראיתיו בעיר רומי וכתוב קדש לה' בשיטה אחת!**

תיקון ההלכה שנמסרה בדעת ר' יוחנן: כי סליק רב דימי לנהרדעא, שלח להו: דברים שאמרתי לכם טעות הם בידי, ברם כך אמרו משום רבי יוחנן: מניין לתכשיט כל שהוא שהוא טמא - מציץ. ומניין לאריג כל שהוא שהוא טמא (ויקרא יא) **מֵאוּכָלִים**.

ברייטא שעוסקות בבגד ארוג: תנו רבנן: **אריג כל שהוא טמא, ותכשיט כל שהוא טמא, אריג ותכשיט כל שהוא - טמא, מוסף שק על הבגד שטמא משום אריג.**

מקור לדברי הברייטא: אמר רבא: אריג כל שהוא טמא - **מֵאוּכָלִים**, תכשיט כל שהוא טמא - מציץ, אריג ותכשיט כל שהוא טמא (במדבר לא) **מִכָּל כְּלֵי נֶעֱשֶׂה**.

קושי על רבא: אמר ליה ההוא מרבנן לרבא: ההוא במדין כתיב! (שנאמרה בטומאת מת) תירוץ: אמר ליה: גמר **כֹּלִי** (שרצים) **כֹּלִי** (מדין) מהתם.

